

Copie der minuten berustende op de griffie
der rechtbank van eerste aanleg te Leuven,
(Vrij van griffierecht)
• art. 792 G.W.

RECHTBANK VAN EERSTE AANLEG LEUVEN.
AFDELING BURGERLIJKE RECHTBANK.
Zoals in kort geding.

Zitting: 28 maart 2013

EINDBESCHIKKING

(Op tegenspraak)

Rol nr.:

In de zaak van

, zonder gekend beroep, wonende te

- eiser, ter zitting vertegenwoordigd door meester   loco meester
advocaat te

tegen:

Het VLAAMS GEWEST, vertegenwoordigd door de Vlaamse Regering, voor wie optreedt

- verweerder, ter zitting vertegenwoordigd door meester   advocaat te

1 Procedure

De zaak werd tegensprekelijk behandeld op de zitting van 21 februari 2013.
Na sluiting der debatten werd de zaak in beraad genomen.

De bepalingen van de wet op het gebruik der talen in gerechtszaken van 15 juni 1935 werden in acht genomen.

Het dossier van de rechtspleging omvat:

- de dagvaarding, zoals in kortgeding betekend bij exploit van 15 november 2012 door plaatsvervangend gerechtsdeurwaarder   in vervanging van gerechtsdeurwaarder te
- de neergelegde conclusies en stavingstukken

2 Vordering

vordert, zoals aangepast bij conclusie:

- de opheffing te verlenen van het 1ste en 2de bekrachtigd stakingsbevel van respectievelijk 6 september 2012 en 12 december 2012
- het Vlaams Gewest te veroordelen tot de kosten van het geding, rechtsplegingvergoeding inbegrepen

3 Relevante feitelijke gegevens

3 1

Op 7 september 2012 wordt bij aangetekende brief door het Agentschap Inspectie RW0, aan eigenaar van het terrein gelegen te het stakingsbevel van 4 september 2012 bezorgd.

Dit stakingsbevel, bekrachtigd door de gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur op 6 september 2012 wordt opgesteld nadat inbreuken op de wetgeving inzake stedenbouw en ruimtelijke ordening werden vastgesteld, namelijk het in stand houden van constructies zonder vergunning, als eigenaar toestaan of aanvaarden dat deze feiten worden in stand gehouden en het plegen van een inbreuk op de plannen van aanleg te gelegen in natuurgebied (art. 6 1 1 VCRO).

Op dat ogenblik zijn en er als bewoner ingeschreven.

wordt erop gewezen dat door dit stakingsbevel geen enkel werk meer op het terrein mag worden uitgevoerd en een einde moet worden gesteld aan de permanente bewoning en dat hij als eigenaar mede verantwoordelijk is voor de uitvoering van het stakingsbevel.

3 2

Op 12 december 2012 wordt bij aangetekende brief door het Agentschap Inspectie RW0, aan een nieuw stakingsbevel bezorgd.

Dit stakingsbevel, bekrachtigd door de gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur wordt opgesteld om te voorkomen dat het goed opnieuw illegaal voor bewoning in gebruik zou worden genomen. De staking wordt bevolen ten aanzien van alle werken, handelingen, wijzigingen en elk gebruik van de constructies op het terrein, inclusief het toekomstig gebruik van de chalet voor permanente bewoning.

4 Beoordeling

4 1 ontvankelijkheid

Krachtens art. 6 1.47 laatste lid Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening van 15 mei 2009 (kortweg VCRO) kan in kortgeding de opheffing van een maatregel, bevolen door het Vlaams Gewest worden gevorderd.

verzoekt de opheffing van de hem betekende stakingsbevelen van 4 september en 12 december 2012, zodat de kortgeding rechter bevoegd is kennis te nemen van de vordering.

Gezien op het ogenblik van de betekening van dagvaarding nog geen kennis droeg van het nieuwe stakingsbevel (12 december 2012), beschikte hij over het vereiste belang om een vordering in te stellen.

4 2 ten gronde

4 2 1

De kortgedingrechter die kennis neemt van een vordering tot opheffing kan enkel nagaan of het bestreden stakingsbevel terecht werd gegeven, namelijk het toetsen op zijn formele wettigheid en interne wettelijkheid zonder beoordeling van de opportuniteit.

4 2 2

stelt dat het 2de stakingsbevel (12 december 2012) geen preventief karakter heeft, zodat het werd uitgevaardigd met machtsoverschrijving en aldus onwettelijk is.

Niet alleen werd volgens hem na het 1ste stakingsbevel vastgesteld dat de chalet effectief niet langer permanent werd bewoond; aan het Vlaams Gewest werd medegedeeld dat de werken die zonder vergunning waren in regel zouden worden gebracht of weggehaald, zoals bijvoorbeeld de gastank (schrijven 10 oktober 2012 – stuk 4 bundel

Dit kan niet worden bijgetreden.

Het stakingsbevel is een administratieve sanctie die preventief wordt opgelegd en dit in afwachting van een beslissing ten gronde over de regelmatigheid van de werken, handelingen of gebruik en de herstelmaatregelen die moeten worden opgelegd.

Het stakingsbevel heeft aldus een dubbel finaliteit, namelijk het voorkomen van een verdere aantasting door inbreuken op de wettelijke regels inzake de ruimtelijke ordening en de macht van de rechter om het herstel te bevelen veilig te stellen. (zie cass 1 maart 2010, www.cass.be).

Hieruit volgt dan ook dat de staking van het toekomstig gebruik kan worden bevolen: het tweede stakingsbevel van 12 december 2012 voldoet aldus aan het vereiste preventief karakter.

4 2 3

stelt een aantal inbreuken vermeld in het 1ste stakingsbevel ten onrechte werden ten laste gelegd, zodat beide stakingsbevelen niet wettig werden opgelegd.

Behoudens de oprichting van de garage en de plaatsing van de gastank hadden volgens hem alle overige constructies zonder vergunning kunnen worden opgericht en dit ingevolge art. 2 1 van het besluit van de Vlaamse Regering tot bepaling van de handelingen waarvoor geen stedenbouwkundige vergunning nodig is.

Terecht wordt door het Vlaams Gewest opgeworpen dat in casu er geen beroep kan worden gedaan op art. 2 1 van het vrijstellingsbesluit gezien niet is voldaan aan de toepassingsvoorwaarden; zoals vermeld in art. 2 2 1° van ditzelfde besluiten, namelijk ze "worden uitgevoerd binnen en straal van 30 meter van een hoofdzakelijk vergund of vergund geachte woning".

Er werd alleen vergunning voor een weekendverblijf afgeleverd, hetgeen uiteraard niet hetzelfde is als een woning.

Bovendien gelden een aantal aangehaalde vrijstellingen niet voor constructies op een perceel gelegen in natuurgebied en dit zoals in casu (art. 2 2 5° van het vrijstellingsbesluit).

4 2 4

Op grond van het bovenstaande dient tot de ongegrondheid van de vordering te worden besloten.

De gerechtskosten worden ten laste gelegd van _____ zijnde de in het ongelijk gestelde partij; de rechtsplegingvergoeding wordt vastgesteld op het basisbedrag voor niet in geld waardeerbare vorderingen, zijnde 1 320 euro.

5 Beslissing

De dienstdoende voorzitter van de rechtbank van eerste aanleg te Leuven, zitting houdend zoals in kort geding, spreekt in eerste aanleg volgende beschikking uit.

De vordering is ontvankelijk maar niet gegrond.

De gerechtskosten worden ten laste gelegd van _____ en worden vastgesteld op 237,22 euro (dagvaarding) voor _____ en op 1 320 euro (rechtsplegingvergoeding) voor het Vlaams Gewest.

Deze beschikking werd uitgesproken in de openbare terechtzitting zoals in kort geding van de rechtbank van eerste aanleg, zitting houdende te Leuven op **donderdag 28 maart 2013**, waar zetelden:

- rechter, dienstdoende voorzitter, bijgestaan door
- griffier